

A. Μετάφραση

Τότε ο Πακούβιος είπε ότι ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα όσα είχε γράψει, αλλά ότι του φάνινταν όμως κάπως σκληρά και πικρά. «Έτσι είναι», είπε ο Άκκιος, «όπως τα λες και ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα όσα θα γράψω στη συνέχεια. Αυτό, δηλαδή, που συμβαίνει στους καρπούς το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και στο πνεύμα: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί αργότερα γίνονται γλυκείς και ευχάριστοι αλλά όσοι γεννιούνται από την αρχή μαραμμένοι και μαλακοί, αργότερα δε γίνονται ώριμοι αλλά σάπιοι».

Ο δούλος του φίλου μας Αισώπου, ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Αυτός βρέθηκε στην Αθήνα για λίγους μήνες ως ελεύθερος κοντά στον Πλάτωνα τον επικούρειο, από εκεί έφυγε για την Ασία. Αργότερα, κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, όταν έμαθε από επιστολή του Αισώπου ότι αυτός ήταν δραπέτης, συνέλαβε τον άνθρωπο και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

B.

1α.

quem
poma
eandem
nostroru
m servis
(a) se
mensium (mensum)
litterae
homo / hominum

1β.

Θ. Β.	Σ. Β.	Υ. Β.
bene	melius	optime
matura	maturiora	maturissima / maturrima

Σ. Β.	Υ. Β.
liberius	liberrimum
liberiores	liberrimo

2α.

dicendo
estote
scripturus
sit visum
iri
fugeretis / fugite
cognoscendus
comprehendisse

traduntur

β.

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
nascens	nasciturus	natus
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
abeat	abiret	abiturus sit

3α.

id: είναι υποκείμενο στο ρήμα *raenitet*
me: είναι αιτιατική προσώπου που μετανιώνει στο ρήμα *raenitet* (επέχει νοηματικά θέση αντικειμένου)
fore: είναι ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα *spero servus*: είναι παράθεση στο *Licinus*
Roma: είναι απρόθετη αφαιρετική της απομάκρυνσης στο ρήμα *fugit*
mensis: είναι απρόθετη αιτιατική του χρόνου (δηλώνει χρονική διάρκεια) στο ρήμα *fuit*.
fugitivum : είναι κατηγορούμενο στο *eum* μέσω του απαρεμφάτου *esse*.

β

·
quae scripsisset: δευτερεύουσα αναφορική ουσιαστική πρόταση. Λειτουργεί ως υποκείμενο στο απαρέμφατο *esse*. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quae* και εκφέρεται με υποτακτική γιατί βρίσκεται σε πλάγιο λόγο. Συγκεκριμένα με υποτακτική υπερσυντελικού (*scripsisset*) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*dixit*). Δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

cum eum fugitivum ... cognovisset: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό *cum* που χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος και εκφέρεται με υποτακτική γιατί εκτός από χρόνο δηλώνει και μια βαθύτερη σχέση αιτίου – αιτιατού ως προς την κύρια. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην Υποτακτική. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (*cognovisset*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *comprehendit*.

4

α. Homo a Platone quodam Sardino comprehensus est.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΜΕΤΑΒΑΣΗ
πλάι στον μαθητή!

β. Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam
abisse. γ. Noli hominem tradere / ne hominem tradideris.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΜΕΤΑΒΑΣΗ